

HVORFOR FEILER VI?

AV SALLY HOHNBERGER

"For mennesker er det umulig, men ikke for Gud. For alt er mulig for Gud." (Mark. 10, 27.)

Jeg var dypt fortvilet over meg selv. Jeg hadde gjort det igjen! Denne gang var det spising mellom måltidene, enda jeg ikke var sulten en gang! Tilbakefallet skjedde i etterkant av mange viktige seire på appetittens område. Gjennom Guds personlige hjelp hadde jeg fått se mitt store forbruk av sjokolade, fått ryddet opp i mitt "søtsug", rettet på min ødelagte smak og behandlet flere andre ubalanser i kostholdet. Jeg gledet meg over den friheten som kommer av selvkontroll under Gud, og den forbedrede helsen som følger med. Og så skjer dette! "Hvorfor, hvorfor falt jeg her og nå?" ropte jeg til Gud.

Han besvarte mitt resonnement slik: *"Tenk igjennom hvorfor du lyktes de andre gangene, og let etter en fellesnevner. Sammenlign denne med ditt nylige fall. Vær ikke redd, for Jeg er med deg."*

Like etter tok jeg meg en stille stund for å reflektere uforstyrret med Gud, og jeg oppdaget noe: Alle mine seire var oppnådd som følge av at jeg var fast bestemt på å gjøre Guds vilje i stedet for min egen. Dette valget innebar mer enn bare å ønske det gode som Gud tilbød. Det var mer enn samtykke i at Hans vei er best. Det ledet til et samarbeid der jeg i alle mine handlinger gjorde Hans vilje, idet jeg stolte på Hans kraft til å forandre mine skadelige ønsker, klesvaner, følelser og tilbøyeligheter som skrek i meg.

Var dette en krig mot kjødets lyst? Ja visst! Jeg tror det er den mest omfattende kampen jeg noen gang har kjempet. De gangene jeg seiret, valgte jeg å la Gud være Herre over mitt matbord, min smak og min munn. Ingen ting passerte mine lepper uten at det var godkjent av Gud. Hvert fristelsens øyeblikk gjennom dagen var en anledning til på nytt å bekrefte morgenens overgivelse til Gud om å være Hans barn. Jeg hadde "filtrert" hvert eneste ønske gjennom Gud både under og mellom måltidene. Han hjalp meg å forstå nøyaktig hva, hvor mye og når jeg hadde behov for å spise. Jeg la mitt valg og mine handlinger i Guds hender, og holdt ut kjødets kamp den korte tiden den varte mens Gud rensket meg for gale tanker, ønsker, smak eller hva det måtte være. Ved at Gud i Sin store nåde effektivt virket i mitt sinn og hjerte, valgte jeg å gjøre Hans vilje, og ikke min egen. Seieren var fullstendig når jeg var fast bestemt på å samarbeide med Gud i det ytre, og stolte på Hans kraft til å virke i mitt indre. Han brakte - med mitt samtykke - mine gale tanker, følelser osv. til lydighet.

I tiden fra mitt valg ble tatt og til seieren ble vunnet, var det virkelig kamp. Mens mine handlinger samarbeidet med mitt valg, kom seieren til rett tid, som regel etter ca. 15 minutter. Jeg ble fylt av selvkontroll og fred. Mine ønsker, mine tanker, mine følelser var alle dempet ned ved Kristus i meg. (Se Hebr. 2,8.) Fristelsen var borte! Ikke lenger noen gjenstridig ånd som fikk meg til å motarbeide Gud, eller til å gjøre det på min gamle måte.

Jeg var fri til å følge Kristus, kraften var der. Seieren kjentes god. Gleden over å ha selvkontroll i Jesus var overstrømmende. Jeg var fornøyd med en salat, og kunne si "nei" til desserten som fulgte måltidet. Det at jeg var tilfreds med et mindre måltid enn hva jeg ønsket, eller at jeg bare hadde lyst på et fruktmåltid om morgenen, var en lykke som frembrakte glede og takknemlighet til Gud. Resultatet ble at jeg kom nærmere Gud og stolte mer på Ham.

I motsetning til dette, skjedde mitt tilbakefall omtrent på denne måten:

Vi hadde inntatt en herlig frokost som var både mettende og tiltrekkende. Jeg satte meg ved bordet for å arbeide. Etter ca. 30 minutter kom Satan med et forlokkende forslag i mitt indre: "Du glømt dine hjemmelagde kjeks til dessert. Ville ikke de smake godt?" Uten å drøfte dette med Gud, resonerte jeg: "Å, jeg glømt dem. Men vi hadde ferske jordbær på nydelig brød, og hjemmelaget søt krem, - dette er dessert god nok i seg selv. Jeg behøver ingen kjeks. Dessuten er det nå mellom måltidene, og jeg arbeider uten å spise mellom måltidene." Og jeg kastet meg over arbeidet for å få tankene bort fra mer spising. "Å, men bare én ville vel ikke skade deg. Det ville smake så godt." Han talte til mitt svake punkt, til min fordreide innstilling som fortsatt hadde et svar for hånden. "Å, det ville smake godt." Tankene mine begynte å samarbeide. "Men jeg lovt Gud i dag morges å bekjempe denne gale innstillingen. Jeg er ikke en gang sulten, - jeg hadde en tilfredsstillende frokost." Likevel var jeg fortsatt tilbøyelig til å la meg friste. Mine tidligere erfaringer og innstillinger slet fortsatt i meg.

"Jim er ute og kan ikke se deg, så alt er i orden. Tenk så godt det ville smake! Nå har du sjansen, senere går det ikke, så skynd deg og få det gjort," lokket han meg.

"La deg ikke lure, Sally. Du er på Satans forlokkende grunn. Rop på Meg, ta imot Min utstrakte hånd. Min kraft er nok for deg." Gud tilbød meg en vei å flykte fra synden og dens fristelser.

Jeg kjempet, og jeg overveide hvorvidt jeg skulle spise denne kjeksen eller ikke. Mitt indre var fylt av konflikt og forvirring fordi jeg ikke klarte å bestemme meg. Jeg visste hva Gud mente, men mine gamle, inngrodd vaner og mine smaksløker skrek etter den kjeksen. Gud gav meg rom for å foreta et fritt valg om enten å følge Ham eller ikke. Men mine tanker, mitt kjød og Satan tvang meg til å gjøre som tidligere, og jeg samarbeidet.

Besynderlig nok reiste jeg meg impulsivt fra stolen og gikk inn på spiskammeret for å ta bare en eneste kjeks. Jeg resonerte som så: "Dette er en sunn kjeks. Det er bare 30 minutter siden frokost, så jeg tar bare en." Jeg var fast bestemt på dette.

Jeg bestemte meg ikke for å stole på Gud og følge Ham, gjorde jeg vel? I stedet fulgte jeg på denne måten mitt kjøds stemme, min feilslåtte gamle vane og min gamle tenkemåte om å elske selvet. Og jeg stoppet ikke med å spise kun en kjeks. Jeg spiste tre stykker før Satan begynte å gi meg skyldfølelse.

”Der ser du,” spottet han. ”Du har ingen selvkontroll. Gud er ikke med deg slik Han lovet.” Satan plantet tvil om Gud i mitt sinn. ”Gud er i stand til å forandre andre, men ikke deg. Du er et håpløst tilfelle! Ingen kan elske deg slik som du er. Nå kan du like godt spise mer for å slukke dine sorger. Dine løfter er som et tau av sand. Hvordan kan Gud noensinne elske deg, - du greier ikke holde en eneste avtale?”

Skyld, anger og smerte fylte min sjel, mine tanker og følelser. Mitt arbeid ved skrivebordet ble også påvirket av dette, og plutselig følte jeg at Gud ikke kunne bruke meg som rådgiver overfor andre. Jeg var tilbøyelig til å godta alle disse tankene, resonnementene og konseptene som sanne, og fjernet meg enda lenger bort fra Gud. Dette var en gammel sti, lett å følge.

Så hva skapte forskjellen mellom det å lykkes og å mislykkes?

Jeg hadde så avgjort ikke bestemt meg for å overgi min vilje til Gud og følge Ham uansett hva det ville koste. Jeg valgte ikke det som var riktig, - å stole på Kristi kraft til å påvirke meg til å ville og gjøre det gode Han befalte.

Vår menneskelighet adskilt fra Gud er tilbøyelig til å tjene synd og selvishet. Dersom jeg ikke allierer meg med Gud for å bekjempe det som er galt, synden, har jeg ikke nok kraft til å bekjempe eller tvinge selvet. Slik hersker selvet over meg, og jeg forblir underlagt Satan. Mitt kjød, mine gamle vaner og min fortid tvinger meg til å adlyde selv om det er galt. Først samarbeider jeg i tankene, så i utøvende handling. Når jeg følger selvet ved å tillate viljen å gjøre det, er jeg ikke fri. Jeg er i tvungen tjeneste, i motsetning til når jeg er i Kristus, og er fri til å tjene Ham og gjøre det som er riktig uten å mangle kraft.

Hvorfor følger jeg kjødet når jeg har erfart begge deler? Er det ikke galskap å la kjødet herske over meg på denne måten? Det er tortur, det gir dårlig samvittighet og skyldfølelse. Hvorfor responderer jeg på denne måten?

Ganske enkelt fordi jeg er fortrolig med den, - med dens besynderlige invitasjon. En gammel venns trøst leder tilbøyeligheten på fordervede veier. Selv om vi ikke ønsker trelldommen som følger gamle vaner, blir vi på forunderlig vis tiltrukket av og komfortable i dem. Disse gamle ”kjempene” i vår karakters landskap forblir der helt til vi lar oss verve under Kristus, slik at Han blir generalen som leder oss i striden. Han viser oss hvordan vi skal bruke Åndens sverd for å slå dem. Da - og bare da – kan Kristus regjere og fylle oss med hele sin godhet.

Du har kanskje ikke appetitten som din kjernesynd. Seieren er den samme uansett hva din svakhet måtte være. Vi må følge Kristi eksempel og lære at seieren over våre gamle ”kjemper” starter ved at vi sier og gjør som Jesus: *”Men ikke la Min vilje skje, bare Din vilje.”* (Luk. 22, 42).

Hva er ”kjempen” i din livserfaring? Er det fortvilelse, usikkerhet, verdiløshet eller skyld? Er det stolthet, misunnelse, sjalusi og begjær? Er det grettenhet, kritikk, en dominerende

adferd? Er det umoral eller fordervelse? Er det frykt for avvising? Eller er det frykt for noe annet? Er det trang til å kontrollere andre for å føle at du har kontrollen?

Vi feiler, venner, hver gang vi ikke lar Jesus lede oss. Hver gang vi er redde for å møte vår "kjempe", når vi nøler med å bestemme oss, da nøler vi også overfor Ham. Dersom vi ikke velger å følge Ham, ser vi resultatet av vårt valg gjennom våre handlinger. *"Allerede unggutten gjør seg kjent med sine gjerninger, om det han gjør er rent og rett."* (Ord. 20,11). Følger vi Kristus eller alt dette andre, slik som selvet, Satan, våre bedervede vaner? Det er våre handlinger som viser hvilken gud som hersker over oss. Det finnes ingen mellomting. Det er derfor Satan leder oss til nøling, til likegyldighet, til frustrasjon, til frykt. Når vi nøler med å bestemme oss, og ved ikke å bestemme oss, tar vi likevel en beslutning. Dersom vi ikke helt og fullt velger Gud, beholder Satan sin herskende posisjon over oss, og vi er ved vår unnlåtelse hans undersåtter.

Vi feiler dersom ikke Gud er Den Ene som virker i oss når det gjelder hva vi skal tenke, føle, si og gjøre. Vi vil være pilotene, og vi forventer at Han skal være vår samarbeidende pilot, men det går ikke. Da overgir vi ikke alt til Gud, gjør vi vel? Vi har kommandoen selv. Hele Bibelen handler om hvem som har ledelsen i våre liv. Tar vi styringen selv, møter vi snart problemer. Om Gud har ledelsen, vil vi erfare glede, suksess og selvkontroll i Ham. Hva velger du?

Jeg fulgte en kjær venns ekteskapelige kamp for å elske sin kone på en ny måte i harmoni med himmelens prinsipper. Gud ba ham tydelig om å elske sin kone uten forbehold. Det var vondt og sørgelig å være vitne til hvordan Satan påvirket denne mannen gjennom løgnaktige tanker, følelser og dårlige vaner. Satan resonnererte med ham, forvirret utfallet ved å oppildne hans følelser om at hans innbilte behov ikke var blitt imøtekommet, og plantet i ham gamle tanker om hvor lite elskelig hans kone var, selv om det ikke var sant. "Dersom hun bare ville..." klaget han. Hans innbilte behov var rotfestet i hans egoisme, noe han iblant innrømmet, men han glømt å behandle henne elskverdig så snart han var komfortabel med sin gamle levemåte. Han fryktet, nølte og feilet i å ta bestemmelsen om å la Gud herske over seg. Han feilet i å la hver eneste tanke, ord og handling bli "filtrert" gjennom Gud. Uten Gud ved roret, maktet han bare å behandle sin kone som før, ofte med kulde, med likegyldighet og på en nedlatende måte. Hans kone reagerte med å trekke seg tilbake – redd for å være fortrolig – noe som bare forverret hans sinnstilstand. Siden han følte seg manipulert av henne, angrep han henne og sa at hun behøvde å forandre seg. Han gav henne den stille, kalde skulderen, mens han hele tiden overså sine egne feil.

I virkeligheten var det han som prøvde å manipulere henne ved sin kalde respons. Ledet av Satan, sin fortid og sine uvaner i måten å respondere på, ønsket han at hun skulle vende tilbake til deres gamle mislykkede måte å leve på. Hans behov for endring forekom ham ukomfortabelt, og han nølte med å stole på Gud. Han klamret seg til bekvemmeligheten ved sin kjernesynd. Hans mangel på bestemmelse om å følge Jesus helt og fullt, og det at han unnlot å se på Kristus for å få kraft til å bli Ham lik og elske sin kone, forårsaket at han på sørgelig vis tapte absolutt alt han begjærte.

Satan ønsker å holde mange ektemenn og koner i denne tilstanden av vakling og nøling i forhold til å følge Gud av et helt hjerte. Den virkelige løsningen er å fokusere på å la Gud forandre "meg", men Satan ønsker å skjule denne sannheten. Han liker å trykke på den emosjonelle knappen kalt "bebreid ektefellen", fordi den holder "meg" borte fra å se på hva jeg selv behøver å forandre. Dette er helt naturlig for kjødet, akkurat som for Adam og Eva.

Satan insinuerer i tankene våre at vi ikke vil like denne nye veien. Den er ukomfortabel! Den er altfor vanskelig! Dersom vi samtykker med ham, holder han oss under sin kontroll. Vi adlyder hans ordrer, lyder hans negative følelser, og slik feiler vi. Satan er en løgner og alle løgners far. Vi må ikke tro på Satan og de tankene han fyller vårt sinn med, og som er imot Guds Ord, karakter, liv eller Ånd.

Hvor dumt det er at vi følger ham så lett, men hvor ofte gjør vi det ikke! Vi ønsker ikke å la denne Jesus herske over oss, men i stedet lar vi Satan herske! Det er hva jeg gjorde da jeg valgte å spise for mye. Jeg adlød Satan, min fortid og mine gamle vaner som uunngåelig brakte meg inn i elendighet og fall, og ikke glede slik Satan fremstiller ulydighet som. Min venn gjorde det samme i sitt ekteskap. Er det ikke vanskeligere å forbli på våre gamle veier enn det er å møte "de nye veiene" under Kristi ledelse? Jeg tror det.

Ditt ekteskap kan være et kjærlighetsfullt, trygt, omsorgsfullt, fullbyrdet forhold dersom du lar Jesus lede hver eneste av dine tanker, følelser, stemninger, konsepter og reaksjoner. La Gud definere for deg hva ekte kjærlighet er. Grip Guds tanker og inkluder dem i dine svar. Jesus er en stor nok Gud til å innpode Sin rettferdighet i deg. Han venter på ditt samarbeid! Han er Skaperen. Han er både i stand til og villig til å fjerne din selviskhet, de gale konseptene du holder fast ved, og hver enkelt gammel vei som dominerer deg, dersom du gir Ham hele ditt hjerte. Han ønsker å rense ditt hjerte, ditt sinn, din sjel, ditt ekteskap og din familie slik at tanker, ord og gjerninger forenes i Kristus. Vil du ikke å bytte herrer ved å tvile på Satan og ubetinget stole på Gud?

Himmelen er vår når vi åpner hjertedøren på vidt gap og følger Ham som vår Herre og Frelser. Da vil Han vende våre nederlag til seiere.